

— imod deres egne sikkerhedsinteresser — skridt for skridt drevet til at slutte sig til krigsforberedelserne.“

Den sovjetiske regering ville i øvrigt være rede til at tage del i konstruktive nedrustningsforhandlinger, men disse forhandlinger måtte finde sted på lige fod, og det ville være formålsløst at tage del i nogen forhandlinger, hvis disse fortsat ville blive domineret af NATO-landene. Den sovjetiske delegation ville gå ind for nedsættelse af en nedrustningskommission af en sådan sammensætning, at mindst halvdelen af dens medlemmer ville blive valgt blandt stater, der ikke var medlemmer af militærblokke skabt af USA og Storbritannien, med andre ord blandt socialistiske og neutrale lande.

Den sovjetiske delegation ville i øvrigt på denne plenarforsamling foreslå følgende:

a) øjeblikkelig indstilling af alle forsøg med atom- og brintvåben;

b) forbud mod anvendelse af verdensrummet til militære formål, fjernelse af fremmede baser på andre landes territorier og internationalt samarbejde i undersøgelsen af verdensrummet;

c) nedskæring af staternes militærbudgetter.

Gromyko udtalte sig i øvrigt mod det amerikanske forslag om oprettelse af en permanent FN-styrke, der ifølge amerikansk opfattelse først og fremmest skulle placeres i Mellemøsten. Dette ville være en camoufleret form for indgriben i FNs navn i de arabiske landes og andre staters anliggender.

Gromykos omtale af USAs rolle i konflikten i Formosa-strædet var skarp, og der blev ikke lagt skjul på, at Den kinesiske Folkerepublik havde sande allierede — deriblandt Sovjetunionen — som var rede til, hvad tid det skulle være, at slå en angriber tilbage.

Den britiske udenrigsminister *Selwyn Lloyd* omtalte under sin gennemgang af den politiske situation, at sikkerhedsrådet hidtil ikke har formået at gennemtvinge internationale aftaler eller at behandle med tilstrækkelig hurtighed situationer, der truede verdensfreden. Dette var en af grundene til, at USA og Storbritannien fandt det nødvendigt efter anmodning af de legitime regeringer i Libanon og Jordan at foretage hurtige aktioner for at sikre disse to landes uafhængighed.

For så vidt situationen i Mellemøsten angik, gav den britiske udenrigsminister udtryk for håbet om, at generalsekretæren i sin rapport ville foreslå skridt, der ville være egnet til at skabe en atmosfære af fred og tolerance og gøre det muligt for Storbritannien at trække sine tropper tilbage fra Jordan. Den af FNs ekstraordinære plenarforsamling i august vedtagne resolution var imidlertid endnu ikke blevet gennemført efter sin ordlyd. Jordan var således stadig politisk og økonomisk et belejret land, og Jordans regering og kongehus var blevet angrebet i radioudsendelser fra arabiske nabolande. Han udtrykte håbet om, at de implicerede regeringer var ved at tage skridt til at føre en venskabelig politik over for Jordan, en politik, der var i overensstemmelse med den af plenarforsamlingen vedtagne resolution.

Under omtalen af spørgsmålet om eventuel skabelse af en FN-fredsstyrke udtalte den britiske udenrigsminister, at der havde været fremsat mange forslag om, hvorledes en sådan styrke burde organiseres. Det var den britiske regerings opfattelse, at det ikke ville være praktisk muligt at skabe en permanent styrke. Det ville derimod være praktisk gennemførligt, hvis de enkelte stater reserverede personel, der ville være til rådighed for FN, når styrken skulle træde i aktion. Det ville heller ikke være vanskeligt i sekretariatet at etablere en planlægningsafdeling, der ville få til opgave på forhånd at behandle de problemer, der ville opstå, hvis det blev besluttet at etablere en styrke for et bestemt formål.

For så vidt nedrustningsspørgsmålet angik, henviste den britiske udenrigsminister til den af 12. plenarforsamling med overvældende tilslutning vedtagne resolution om en samlet nedrustningsplan. På grund af sovjetisk modstand var denne resolution forblevet uden virkning, og det havde ikke været muligt at få sammenkaldt nedrustningskommissionen i det forløbne år. Sovjetunionen havde kunnet hæmme FNs arbejde med nedrustningsspørgsmålet, fordi den sovjetiske regering er relativt uafhængig af den offentlige mening.

Resultatet af ekspertdrøftelserne i sommer i Genève om mulighederne for kontrol med indstilling af kernevåbenforsøgene havde gjort det muligt for Storbritannien og